

VERONIKA NUTERI Töötuba Ratastel sai toetust Hooandjast

- Artiklid

Ülle Tamm 4. november 2015

0

VERONIKA NUTER Virve külas Nigula talus terrassil. Vaip pildil on tehtud ringheegelnõelaga T- ja Ö-särkidest.

„Leidsin Hooandja kaudu palju mulle tundmatuid heasoovijaid, kes pidasid vajalikuks projekti toetada,“ ütleb VERONIKA NUTER, kes suviti peab töötuba Virve külas.

Kui MTÜ Veljo Tormise Kultuuriselts korraldas tänavuse mihklipäevamatka Virve külas, oli üks peatuskoht Nigula talu, mille perenaine on Veronika Nuter. Ta rääkis külalistele oma käsitööharrastusest ja sellest, kuidas viimasel ajal õpetab taaskasutust, aga piltlikult öeldes mitte vanu pükse lappima, vaid kasutatud riideesemetest uusi valmistama: „Olen kirglik taaskasutaja, on miljon asja, mille äraviskamine on minu meelest patt. Mul on esemeid, mis on tehtud firmade Marks&Spenceri või Ralph Lauren'i rõivaste ribadest – mis võiks olla firmatootete parem pensionipõlv.“

Üks põnevamaid asju, mida matkajad said Nigula talus käes hoida ja uurida, oli ringheegelnõel – sarnane ringvarrastega, mõlemas otsas heegelnõela konks. Ringheegelnõel on nii haruldane töövahend, et tellida saab Indiast, tuuakse postipakiga kohale.

Käesoleva aasta kevadel asutas Veronika Nuter MTÜ Töötuba Ratastel. Suvel palus ta internetikeskkonna Hooandja kaudu abi annetajatelt, et toetataks töötoale sobiva sõiduki soetamist. Plaanis on osta kolmekohalise kabiini ja korraliku kaubaruumiga väikebuss ehk vintage-kaubik 1970ndatest aastatest, millega sõita näputööd õpetama mööda Eestit sinna, kuhu kutsutakse juhendama.

Loodetud toetus õnnestus Hooandja kaudu kokku saada, annetasi 52 inimest ning küsitud 2000 euro asemel kogunes 2031 eurot.

Vintage-kaubik on küll seni ostmata, tõdeb Veronika Nuter, aga plaan on endiselt jõus: „Hooandjas on kenad inimesed, natuke oli soovitud summast puudu, lubati tähtaega pikendada. Olin leidnud Tartust väga ilusa väikebussi, müüja hoidis seda minu jaoks, kuid tähtaja pikenemise tõttu müüdi enne ära. Otsin sarnast väikebussi edasi. Need, mida seni olen leidnud, on kehvast korras, remontimine läheb kalliks. Aga mul on väga hea ratastega reisikott, kuhu mahuvad sisse materjalid ja töövahendid, seega väike Töötuba Ratastel on juba olemas.“

Hooandja kohta lausub ta, et oma ettevõtmise tutvustamiseks proovis kasutada mitmeid meediakanaleid, kuid algasid suvepuhkused. Kui Suvereporteris näidati Nigula talu murelipuid ning tähtajale eelnenud õhtul oli ka löik Töötoast Ratastel ja Hooandjast, tulid viimased annetused.

„Toetajaid oli üle Eesti ja välismaalt. Umbes kolmveerand olid mulle võõrad. Mu sugulased ja sõbrannad annetasid väiksemaid summasid, võõraste seas oli neid, kes kandsid üle 100 või 50 eurot. Kõige kaugem annetaja oli Eesti naine, kes elab kusagil troopikamaal,“ kõneleb Veronika Nuter.

Triibutöötoad

Mullu suvel ja ka tänava tegi Veronika Nuter töötubasid Virve külas Nigula talus. Aasta tagasi käis rahvast rohkem, siis sai külaselts projektitoetust, sel suvel oli vähem, sest pidi maksma, ehkki perenaine kinnitab, et Virve küla rahvast juhendab poole hinnaga.

„Viimased paarkümmend aastat olen töötanud ajakirjanduses, propageerinud ajakirjades käsitööd ja taaskasutust. Kui saad koondamisteate, pead mõtlema, mida teed edasi. Mõtlesin, et pakun ise endale tegevust, MTÜ Töötuba Ratastel on valmis sõitma kaugematesse keskustesse. Kutsutud on Ääsmäele ja Kostiverre, Keilasse ja Rapla taha, teeme kolm tundi tööd, kes selgeks ei saa, võib tulla Tallinnasse jätkama. Mul on tore koht vanalinnas Pika Jala tänaval, väimees pakkus, et nädalavahetustel saan Hispanistika Keskuses koolitusi teha,“ räägib ta.

Koolitusi on mitmel teemal, üks populaarsemaid on triibutöötoad – saab õpetust, kuidas valmistada rahvuslikke riideid, kasutades koduseid ja tööstuslikke lõngaülejääke. „Ei pea rangelt kinni pidama kihelkondlikust triibumustrist, igaüks kombineerib oma triibud ise. Aitan lõikeid leida, kuduajatel-heegeldajatel käe- ja kaelaauke kahandada, aga tegija loob oma rahvusliku mustri, minu ülesanne on julgustada,“ ütleb Veronika Nuter.